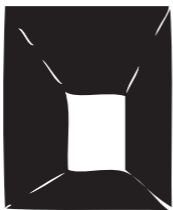

SP

ES

AC

interspaces

tussenruimtes

An interspace is a process as well as a setting.

een proces en een omgeving

OPEN CITY

ACCESSIBLE CITY

PRODUCTIVITY

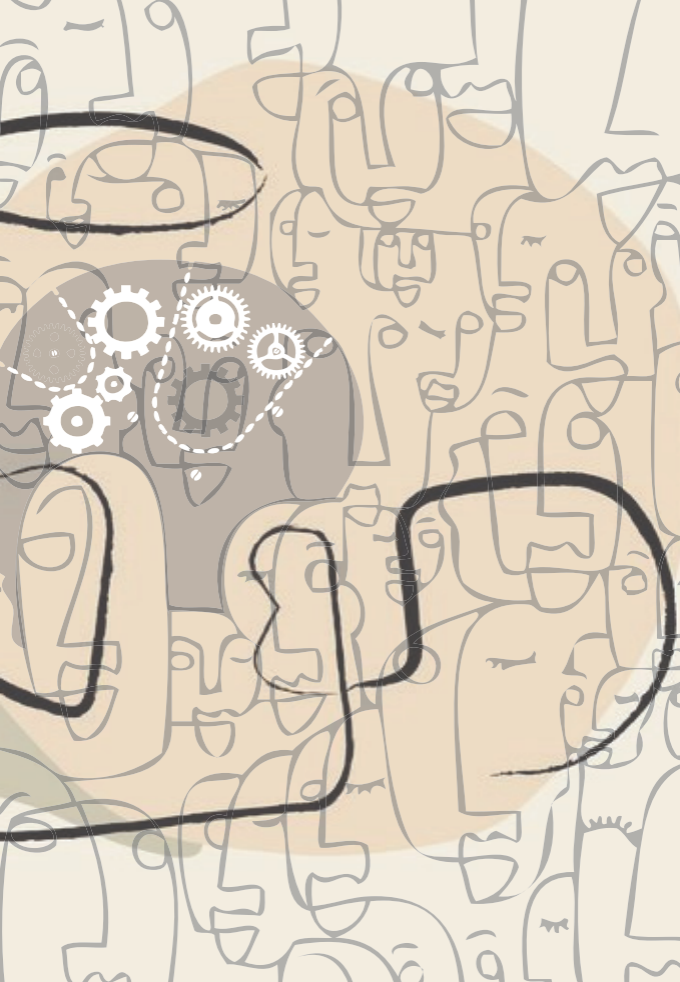
SPACE

RESPONSIBILITY

RITME

BELOFTE

Interspaces

are about a shift

in mind,

and practice.

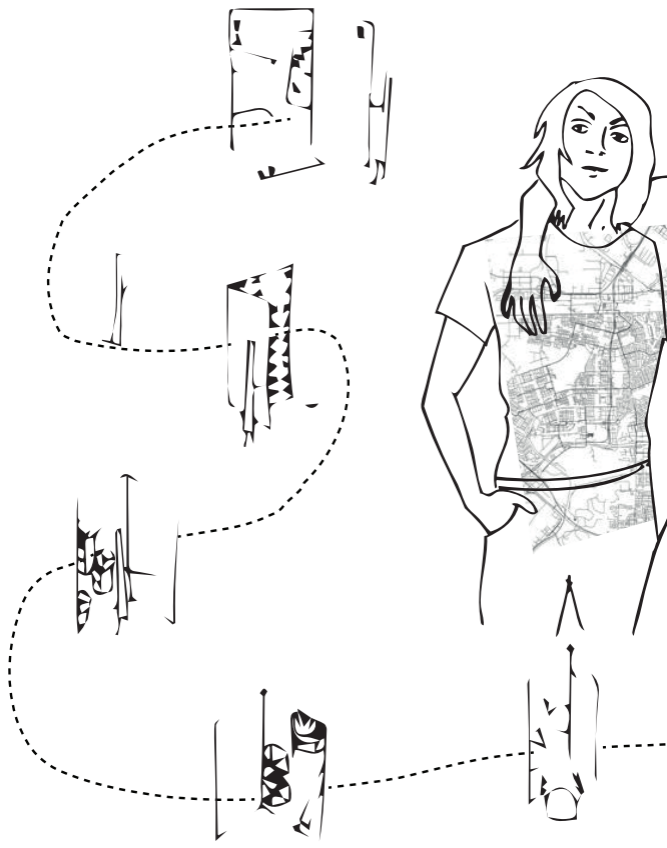
thoughts, language

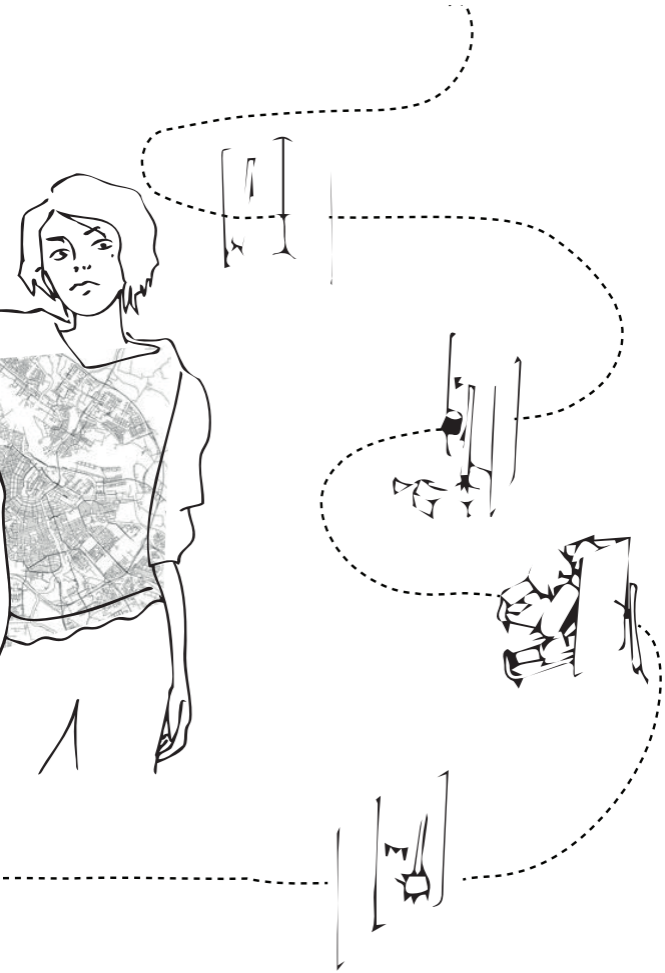
een andere manier van
zijn, denken, spreken en
handelen

Burman and Burman

**Bengin calls it the
Buurman and Buurman approach
because it is not about the end
destination, it is all about the journey.**

vertragen, verrassen, verwarren,
verwonderen

**An interspace is both open, and intimate,
while maintaining flexibility.**

there is space to add and change,

**as it is an on-going laboratory,
growing in time and scale.**

een beweging als cirkels
een eeuwig experiment dat
verandert en groeit als het leven

It is about work, study and share in a radical equal way.

werken, leren en delen en daarin radicaal gelijkwaardig

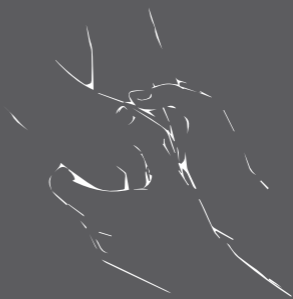

It is a network, people are values.

alles draait en groeit rond dat
urgente ding dat de wereld ons
vraagt en ons bindt

nergens zijn we zo welkom als in de wereld van de radicale tederte

Radicale tederte

Laten we ons tussen alle geweld en lawaai door vooral oefenen in radicale tederte.

Laten we dat vormgeven dwars door alle meningen en opinies heen.

Laten we waar en wanneer dat kan tussenruimtes bouwen tussen de

angst, toenemende

onverschilligheid, haat tegen wie

we als de bedreigende anderen zijn

gaan zien, heen.

Tederte als de lichtste vorm van liefde voor wie en wat broos, teer, breekbaar en eindig is, zoals wij mensen nu eenmaal zijn.

Tederte is de liefde die niets wil, niet vraagt of vasthoudt.

Tederte verschijnt en wordt vormgegeven in veel verschillende vormen als het leven zelf.

Tederte is stil of fluistert en maakt kleine gebaren.

Tederte raakt aan en houdt niet vast.

Tederte is de glimlach die niets wil van de ander.

Tederte is het kleine gebaar dat niets wil veroorzaken.

Tederte kennen we van toen we een flard muziek door een raam hoorden en naar niemand glimlachten ... of toen we een net geboren paard stuntelend op zijn benen zagen gaan staan of onze dierbare doden de handen of gelaat streelden. Het was er altijd al, in de momenten dat we het leven en de eindigheid daarvan ervaren en ons daar precies in dat moment ook mee verzoenen.

Radicale tederte is een keuze.
Het vraagt weerloosheid en voor
weerloosheid is moed nodig.
Radicale tederte kan een alternatief
zijn, waar gekwetstheid
vanzelfsprekend verontwaardiging
lijkt te moeten oproepen; ieder
gebrek voorkomen en anders
onzichtbaar gerepareerd moet
worden; en wat stoort of verwart in
ieder geval verwijderd uit onze blik
als het niet uit de wereld is; de dood
als niet uit te stellen ramp wordt
ervaren; precies daar en dus hier en
nu kan radicale tederte een keus en
belofte aan onszelf worden.

Hoe het tedere de ziel kan openbreken met beelden, verhalen en ervaringen van wat teer, breekbaar, broos, stuk, onaf, gebrekkig, gekwetst en/of eindig is weten we. Voor te weinig en teveel moet gewaarschuwd worden want onverschilligheid en onachtzaamheid breken het tedere. Het radicale tedere is niet de goedwillende aai. Het vraagt wel een zachte hand en vooral aandacht, nauwkeurigheid, betrokkenheid en belangeloosheid om niet roze en zoet te worden. De vlinder die we te stevig willen vasthouden in onze hand is al dood.

Want het meest intieme mensenrecht is het recht gezien en gehoord te worden in wie we werkelijk zijn en vorm te geven aan de wereld die tussen ons is. En laten we elkaar daarom blijvend beloven stuntelend tussenruimtes te bouwen met de mensen van de andere kant van het hek die de kusten van Europa weten te bereiken. Laten we dat vooral doen nu 'onze gemeenschap van Europese mensen verscheurd wordt toen we en omdat we toestonden dat onze zwakste leden uitgesloten en vervolgd werden'.

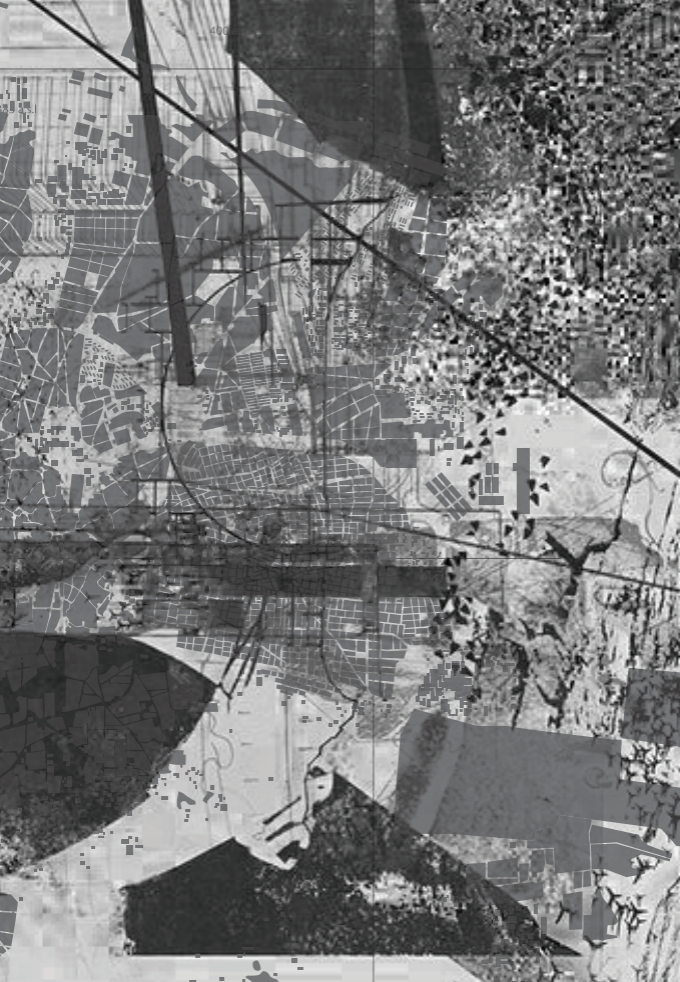
(We refugees, Hannah Arendt 1943)

**It is the space
where a generous society can be
imagined**

**by practicing this imagination in
the present.**

grootmoedig en ruimhartig

It is about the experience rather than spoken or written words. So we can become more receptive for reflection and change within us, before we create fixed expectations of others.

een ervaring

'Refugee' should be understood as an experience, not an identity.

vluchten is geen identiteit

Be self-reflective,

honest, and critical

and motivated,

quality is the starting point.

het vraagt moed, eerlijkheid en
liefde voor wat we maken
in de wereld om ons heen

The Soul of the City

A city is more than a constructed surrounding or a gathering of built spaces. To describe a place, often we try to capture an atmosphere; a place is soulless or soul-full; we talk of the 'heart', 'life' of a city and that it has 'spirit' or that it 'breathes'.

Cities are living organisms and therefore we easily use emotive language to describe places, which makes the city primarily an emotional experience.

We approach it as a living entity and almost 'humanize' cities.

What is it, this 'soul of a city' that we can feel, hear, smell, what we experience as unconscious part of our (emotional) life and memories? What makes this common

city-culture a personality which citizens share?

Being an Amsterdammer or a Damascino can give a stronger feeling of mutual connection than a national identity, sometimes even more narrowed down to the scale of neighborhoods or 'the place down hill'. Interesting is, a city as a whole can carry many identities. People with different roots or cultural backgrounds can commonly live together as being an Amsterdammer or a Damascino. That this mutual connection functions differently in a city context than a national context, might come from studies proven strong links between place-identity and place-attachment as a person's individual development in his direct living surroundings.

History has accelerated and what needs to be remembered is beyond. The city itself is the collective memory of its people and like memory it is associated with objects and places. Memory clearly remains within people's heads or is written down in history.

The built environment is a reminder of the events involved in its use and construction, of course the memories are disputed and they change overtime. So when the people who carry the soul change the soul of the city changes as well. And this fluid form of the city which changes over time we are searching and practicing through interspaces in the cities of tomorrow.

Buurmannen in Ondertussen

Bengin Dawod tekende en schreef in het Engels
Fronnie Biesma in het Nederlands

TY

SS

RU

ES

IAAT